prima instanţă: R. Pulbere dosarul nr. 3a-636/17

D E C I Z I E

10 octombrie 2017 mun. Chişinău

Colegiul civil şi de contencios administrativ

al Curţii de Apel Chişinău

în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Iulia Cimpoi

Judecătorii Vladislav Clima şi Aliona Danilov

Grefier Daniel Bulgaru

examinînd în şedinţă publică apelul declarat de SRL „Metalica-Zuev", în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Metalica-Zuev" împotriva Biroului Vamal Chişinău, intervenient accesoriu SRL „Construct-VBC" cu privire la anularea deciziei de regularizare, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 16 ianuarie 2017, prin care acţiunea a fost admisă parţial,

c o n s t a t ă:

La 16 septembrie 2016 SRL „Metalica-Zuev" s-a adresat în instanţă cu o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chişinău, intervenient accesoriu SRL „Construct-VBC" cu privire la anularea deciziei de regularizare.

În motivarea acţiunii reclamantul SRL „Metalica-Zuev" a indicat că în urma actului de control post-vămuire nr. 15/4 din 31 mai 2016 a fost emisă deciziei de regularizare nr. 712 din 17 iunie 2016, potrivit căreia reclamantul a fost obligat să achite proceduri vamale în mărime de 24951 lei, penalităţi în mărime de 8142,49 lei, TVA în mărime de 1252539,15 lei, penalităţi în mărime de 408752,89 lei, iar în total suma de 1694385,53 lei.

Menţiona reclamantul că potrivit actului de control post-vămuire nr. 15/4 din 31.05.2016 pîrîtul ar fi beneficiat nejustificat de înlesnirea la TVA la importul mărfurilor, fapt prin care a cauzat pagube bugetului de stat, concluzie bazată pe răspunsul Primăriei s. Cotul Morii nr. 56-02/1-37 din 05 aprilie 2016 şi răspunsul Cancelariei de Stat, Oficiul Teritorial Hîncești nr. 130 4/96 din 21 aprilie 2016, din care reiese că scrisoarea pentru înlesnire nr. 230-01/1-11 din 27.06.2013 nu a fost eliberată de Primăria s. Cotul Morii.

Considera reclamantul că răspunderea urmează să o poarte persoanele cu funcţii de răspundere din cadrul Serviciului Vamal care au permis aplicarea înlesnirii pentru importul mărfurilor concrete, deoarece SRL „Construct-VBC" de sine stătător a obținut documentele permisive pentru beneficierea de înlesniri la importul mărfii, adresîndu-se Primăriei s. Cotul Morii, iar aceasta din urmă a expediat în adresa pîrîtului scrisoarea nr. 230-01/1-11 din 27 iunie 2013, scrisoarea indicată nefiind adresată SRL „Metalica-Zuev", ci nemijlocit pîrîtului, fiind indicat doar numărul contractului încheiat între reclamant şi SRL „Construct-VBC", în baza căruia urma să fie efectuată livrarea, iar SRL „Construct-VBC" s-a adresat Biroului Vamal Chişinău cu cerere privind acordarea înlesnirii pentru mărfurile destinate Primăriei s. Cotul Morii, aceasta fiind înregistrată oficial la pîrît care, conform rezultatelor examinării adresării Primăriei s. Cotul Morii, a eliberat SRL „Construct-VBC" permis oficial cu nr.4295 din 28 iunie 2013, prin care a autorizat importul de marfă fără TVA conform contactului încheiat între SRL „Metalica-Zuev" și SRL „Construct-VBC"

Solicita reclamantul SRL „Metalica-Zuev" anularea deciziei pîrîtului de regularizare nr. 712 din XXXXXXXXX, potrivit căreia reclamantul a fost obligat să achite proceduri vamale în mărime de 24951 lei, penalităţi în mărime de 8142,49 lei, TVA în mărime de 1252539,15 lei, penalităţi în mărime de 408752,89 lei, iar în total suma de 1694385,53 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 16 ianuarie 2017, acţiunea înaintată de SRL „Metalica-Zuev" a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 02 februarie 2017 şi la 22 mai 2017, în termenul stabilit de Lege, SRL „Metalica-Zuev" a contestat cu apel hotărîrea primei instanţe, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri, prin care a admite acţiunea.

În motivarea apelului declarat apelantul a indicat că instanţa de fond nu a ţinut cont de prevederile art. 11 Cod fiscal, potrivit căruia toate dubiile urmează a fi interpretate în beneficiul contribuabilului şi de faptul că la momentul vămuirii au fost prezentate toate actele ce confirmau posibilitatea beneficierii de înlesniri, scrisoarea Primăriei s. Cotul Morii nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013 fiind adresată si

remisă direct intimatului, iar SRL „Construct-VBC” a obţinut permisul oficial nr. 4295 din 28 iunie 2013 prin care s-a autorizat importul mărfurilor fără TVA conform contractului încheiat între apelant şi SRL „Construct-VBC”, de la depozitul vamal nr. 9138 din or. Sîngera, str. Industrială 3, ceea ce denotă, în opinia apelantului, respectarea integrală a tuturor condiţiilor pentru importul mărfurilor în regimul ce acorda înlesniri, deoarece altfel acesta nu putea importa mărfurile respective.

Menţionează apelantul că faptul prezentării tuturor actelor la data vămuirii mărfurilor importate se confirmă şi prin actul de audit vamal nr. 31.15/3 din 12 noiembrie 2015, potrivit căruia dreptul de a beneficia de importul cu înlesniri se confirmă prin scrisorile Primăriei s. Cotul Morii, ce confirmă livrarea locuitorilor acestei localităţi a mărfurilor importate, şi scrisoarea nr. 4295 din 28 iunie 2013, prin care intimatul aprobă aplicarea scutirii TVA la importul articolelor de metal vizate.

Consideră apelantul că instanţa de fond a oferit o apreciere eronată circumstanţelor indicate, deoarece scrisoarea Primăriei s. Cotul Morii nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013 nu poate fi pusă la îndoială, aceasta nu a fost anulată, iar la dosar lipsesc probe ce ar dovedi falsificarea acesteia, inclusiv în contextul în care scrisoarea respectivă a fost confirmată prin ştampila autorităţii emitente şi se confirmă prin scrisorile ulterioare.

Reiterează apelantul că nu acesta a prezentat organului vamal scrisoarea indicată, ci doar copia ei, înscrisul respectiv fiind adresat şi remis direct intimatului.

Reprezentantul apelantului SRL „Metalica-Zuev”, Muravschi Alexandr, în şedinţa instanţei de apel a susţinut apelul declarat şi a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului Biroul Vamal Chişinău, Barcar Cătălina, în şedinţa instanţei de apel nu a susţinut apelul declarat şi a solicitat respingerea acestuia, cu menţinerea hotărîrii contestate.

Reprezentantul intervenientului accesoriu SRL „Construct-VBC”, în şedinţa instanţei de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, deşi a fost legal citat despre locul, data şi ora examinării pricinii, din care considerente, în temeiul art. art. 100 alin. (3), 102 alin. (4/1) şi 379 alin. (1) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absenţa acestuia.

Audiind reprezentanţii părţilor, studiind materialele dosarului, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră că apelul declarat urmează a fi respins, cu menţinerea hotărîrii primei instanţe din următoarele considerente

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit.a) Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 373 alin. (1) şi alin. (2) Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Colegiul a stabilit că în anul 2013 SRL „Metalica-Zuev” a importat 505670 kg de metal armat/bare din oţeluri nealiate care au nervuri (poziţia tarifară 721420000) cu valoarea în vamă de 3871196,84 lei, vămuite conform declaraţiilor vamale nr. nr. 3014I3675 din 19 iulie 2013; 3014I03716 din 22 iulie 2013; 3014I03778 din 24 iulie 2013; 3014I03996 din 01 august 2013; 3014I04146 din 09 august 2013; 3014I04315 din 15 august 2013; 3014I04453 din 21 august 2013; 3014I04805 din 04 septembrie 2013; şi 306758 kg de sîrmă/bare laminate la cald din oţel, rulate în spire 5,5 mm (poziţia tarifară 721391490) cu valoarea în vamă de 2366547,81 lei, vămuite conform declaraţiilor vamale nr. nr. 3014I03937 din 30 iulie 2013; 3014I04644 din 29 august 2013; 3014I0506 din 11 septembrie 2013; 3014I06427 din 14 noiembrie 2013; 3014I06720 din 29 noiembrie 2013; 3014I06827 din 06 decembrie 2013, cu greutatea netto totală a mărfii de 812428 kg şi valoarea în vamă a mărfurilor importate de 6237744,65 lei.

Marfa sus-indicată a fost importată cu utilizarea procedurilor vamale – 42(94)71116, respectiv cu punerea în liberă circulaţie cu acordarea de facilităţi fiscale şi vamale pe motivul destinaţiei lor finale, cu menţinerea lor sub supraveghere vamală, a mărfurilor anterior plasate în antrepozit vamal, codul scutirii 116, ce constituie scutiri aplicate la importul mărfurilor, destinate lichidării consecinţelor inundaţiilor din vara anului 2010.

La momentul vămuirii organului vamal i-a fost prezentat setul de documente de însoţire a mărfii şi copia scrisorii Primăriei s. Cotul Morii nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013, potrivit căreia aceasta, în calitate de autoritate publică locală, confirmă livrarea de către SRL „Construct-VBC” a 700 tone de metal armat şi a 500 tone de sîrmă, în sumă totală de 330000 dolari SUA, conform contractelor nr. 27/01 din 27 iunie 2013 şi nr. 27/02 din 27 iunie 2013 şi a anexelor la aceste contracte din 27 iunie 2013.

În perioada 05 mai 2016 – 31 mai 2016, în baza ordinului intimatului de control nr. 52-O din 05 mai 2016, modificat prin ordinul de control nr. 65-O din 30 mai 2016, la SRL „Metalica-Zuev” a fost efectuat controlul ulterior prin audit post–vămuire cu tematica respectării reglementărilor vamale şi fiscale, a condiţiilor acordării scutirilor aplicate la importul mărfurilor destinate lichidării consecinţelor inundaţiilor din vara anului 2010, precum şi respectarea destinaţiei pentru care au beneficiat de facilităţi (scutirea 116) în perioada anului 2013.

Instanţa a stabilit că la 21 martie 2016 organul vamal a interpelat Primăriei s. Cotul Morii, r-nul Hînceşti şi Oficiului Teritorial Hînceşti al Cancelariei de Stat confirmarea autenticităţii scrisorii permisive a Primăriei s. Cotul Morii nr. 230-01/1-11 din 27 iunie 2013 şi nr. 845-22/3-15 din 18 decembrie 2013.

Potrivit răspunsului Primăriei s. Cotul Morii nr. 56-02/1-37 din 05 aprilie 2016, scrisoarea nr. 230-01/1-11 din 27 iunie 2013 şi nr.

Potrivit răspunsului Primăriei s. Cotul Morii nr. 50-02/1-37 din 05 aprilie 2016, scrisoarea nr. 250-01/1-11 din 27 iunie 2013 şi nr. 845-22/3-15 din 18 decembrie 2013 şi facturile de strictă evidenţă nu au fost eliberate de către Primăria s. Cotului Morii, iar conform răspunsului Oficiului Teritorial Hînceşti al Cancelariei de Stat nr. 1304/OT7-96 din 21 aprilie 2016, scrisorile sus-indicate nu au fost întocmite de Primăria s. Cotul Morii.

Prin actul de audit-post vămuire nr. 15/4 din 31 mai 2016 s-a concluzionat acordarea neîntemeiată apelantului a scutirii de drepturile de import, fiind constată prejudicierea bugetului cu 1277490,11 lei.

În baza actului de control post-vămuire nr. 15/4 din 31 mai 2016 intimatul a emis deciziei de regularizare nr. 712 din 17 iunie 2016, prin care apelantul a fost obligat să achite proceduri vamale în sumă de 24951 lei, penalitatea aferentă în sumă de 8142,49 lei, TVA în sumă de 1252539,15 lei şi penalitatea aferentă în sumă de 408752,89 lei, iar în total suma de 1694385,53 lei.

În temeiul prevederilor art.1 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Noţiunea de „act administrativ" este reglementată atît în art.2 din Legea contenciosului administrativ, cît şi în Rezoluţia (77) 31 cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

În contextul pretenţiilor deduse judecării, instanţa de apel reţine că în temeiul art. 2 al Legii cu privire la acordarea facilităţilor pentru lichidarea consecinţelor inundaţiilor din vara anului 2010, se scutesc de taxele vamale şi de taxele pentru efectuarea procedurilor vamale mărfurile şi serviciile importate, destinate lichidării consecinţelor inundaţiilor din vara anului 2010.

În conformitate cu pct. 3 al Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităţilor pentru lichidarea consecinţelor inundaţiilor din vara anului 2010, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.765 din 20 august 2010, subiecţii impozabili cu TVA livrează pe teritoriul ţării mărfuri, servicii scutite de TVA, conform punctului 1 al prezentului Regulament: autorităţilor administraţiei publice locale din localităţile afectate de inundaţiile din vara anului 2010, incluse în lista aprobată de Guvern sau autorităţilor administraţiei publice centrale care îndeplinesc funcţia de beneficiar; altor subiecţi – în baza confirmării (scrisoare oficială) autorităţilor administraţiei publice locale, incluse în lista aprobată de Guvern, sau autorităţilor administraţiei publice centrale care îndeplinesc funcţia de beneficiar (după caz), în care este indicat obiectul livrării, cantitatea (după caz), valoarea acestuia şi destinaţia.

Potrivit dispoziţiilor pct. 9 al aceluiaşi Regulament, pentru acordarea scutirii la plata drepturilor de import, agentul economic prezintă organelor vamale, suplimentar la setul de documente ce însoţesc marfa şi celor comerciale, confirmarea (scrisoare oficială) autorităţilor administraţiei publice locale, incluse în lista aprobată de Guvern, sau autorităţilor administraţiei publice centrale care îndeplinesc funcţia de beneficiar (după caz) în care este indicat obiectul livrării, cantitatea, valoarea acestuia şi destinaţia.

În corespundere cu art. 181/1 Cod vamal (în redacţia în vigoare la data efctuării controrului), organul vamal are dreptul ca, într-o perioadă de 4 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declaraţia vamală sau, după caz, să efectueze controlul ulterior prin reverificarea declaraţiei vamale sau prin audit postvămuire. În termenul prevăzut la alin. (1) organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile vămuite sau la operaţiunile comerciale ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional, în operaţiunile menţionate, sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte sau deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut şi controlul fizic al mărfurilor dacă acestea mai există. Dacă, după reverificarea declaraţiei vamale sau după auditul postvămuire, rezultă că dispoziţiile ce reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situaţiei, ţinînd seama de noile constatări. Organul vamal stabileşte modelul documentului necesar regularizării situaţiei, precum şi instrucţiunile de completare a acestui document. In cazul în care se constată că a luat naştere o obligaţie vamală sau că au fost plătite sume în plus, organul vamal ia măsuri pentru încasarea diferenţelor în minus sau pentru rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare. Dacă, la controlul ulterior al declaraţiilor, stabileşte, potrivit alin. (3) diferenţe în plus sau în minus şi la alte taxe şi impozite datorate statului în cadrul operaţiunilor vamale, organul vamal va lua măsuri pentru încasarea diferenţelor în minus constatate. Sumele plătite în plus la aceste taxe şi impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează. Dacă încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenţie sau infracţiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancţiuni contravenţionale ori să sesizeze organele de urmărire penală.

Conform prevederilor art. 127/11 alin. (1) lit. a) Cod vamal, obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate.

Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005, supravegherea şi controlul vamal în afara birourilor vamale se realizează de către organele vamale abilitate de Serviciul Vamal, în scopul prevenirii, combaterii şi sancţionării încălcărilor reglementărilor în domeniul vamal pe întreg teritoriul naţional. Organele vamale constată şi încasează diferenţele de drepturi de import sau de export cauzate de nedeclararea conform prevederilor legale a bunurilor în cadrul operaţiunilor de import, export şi tranzit, ca urmare a acţiunilor proprii întreprinse. Organele vamale pe întreg teritoriul au dreptul să controleze clădiri, depozite, terenuri, sedii şi alte obiective unde se găsesc sau ar putea să se găsească bunuri supuse vămuirii ori cu regim special. Organul vamal abilitat are dreptul de a efectua investigaţii, supravegheri şi verificări în cazurile în care sunt semnalate încălcări ale legislaţiei vamale; verifica registrele, evidenţele financiar-contabile, orice înscrisuri, inclusiv cele pe suport electronic, care au legătură directă sau indirectă cu bunurile importate, exportate sau tranzitate pe teritoriul național; preleva probe din mărfurile supuse vămuirii pentru a fi analizate în laboratoarele proprii sau abilitate în vederea

identificării şi expertizării acestora. In scopul stabilirii modului în care persoanele fizice sau juridice au respectat reglementările vamale, organul vamal abilitat efectuează controlul ulterior al operaţiunilor de vămuire. Activitatea de control vamal ulterior se realizează prin programe aprobate de Serviciul Vamal sau inopinat. Controlul vamal ulterior se exercită pe perioada de prescripţie a drepturilor de import sau de export, calculată de la data acordării liberului de vamă. In cadrul aceluiaşi termen pot fi încasate sau restituite diferenţe de drepturi vamale constatate. Normele tehnice privind realizarea supravegherii vamale în afara birourilor vamale, precum şi a controlului vamal post-vămuire se stabilesc de către Serviciul Vamal.

În baza art. 127 alin. (1) Cod vamal, cuantumul drepturilor de import sau de export se stabileşte pe baza elementelor de taxare stabilite la data apariţiei obligaţiei vamale. Amenzile şi penalităţile sunt aferente drepturilor de import sau de export şi pot apărea ulterior procedurii de vămuire.

Prevederile ordinului Serviciului Vamal nr. 333-O din 31 iulie 2014 stipulează că decizia de regularizare reprezintă titlul executoriu pentru veniturile bugetului de stat şi produce acelaşi efect ca şi declaraţia vamală în detaliu, referitor la încasarea sau restituirea diferenţelor constatate, care se întocmeşte în urma unui control şi în rezultatul depistării unor încălcări.

Potrivit art. 127/13 Cod vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei obligaţiei vamale şi a măsurilor de politică economică şi care este obligatoriu din momentul aprobării de către conducerea organului vamal. Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Raportînd dispoziţiile normelor citate supra la circumstanţele speţei, Colegiul conchide că raporturile juridice aferente importului realizat de apelant la datele sus-indicate şi beneficierea de înlesnirile acordate de Lege la importul acestora sunt strict reglementate şi impun apelantului sarcina pozitivă de a prezenta toate informaţiile şi actele specificate în cadrul normativ pertinent, inclusiv a confirmării (scrisoare oficială) a autorităţilor administraţiei publice locale, incluse în lista aprobată de Guvern, sau a autorităţilor administraţiei publice centrale care îndeplinesc funcţia de beneficiar (după caz), în care este indicat obiectul livrării, cantitatea (după caz), valoarea acestuia şi destinaţia.

În speţă, însă, Colegiul conchide că scrisoarea prezentată autorităţii vamale pentru a beneficia de înlesnirile solicitate, pretins eliberată de Primăria s. Cotul Morii, r-nul Hînceşti, nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013 nu a fost eliberată de această autoritate publică şi, astfel, Colegiul constată că în speţă nu se întruneau temeiurile legale pentru beneficierea de înlesnirile acordate la importul de către apelant a mărfurilor sus-indicate, situaţie ce denotă că aceste înlesniri au fost acordate eronat.

Colegiul respinge argumentele apelantului referitoare la faptul că nu acesta a prezentat scrisoarea sus-indicată organului vamal, aceasta fiind adresată şi remisă acestuia de Primăria s. Cotul Morii, iar apelantul a prezentat doar copia scrisorii date, deoarece acest fapt nu denotă dreptul de a beneficia de înlesnirile vizate în contextul în care, potrivit normelor citate mai sus, sarcina de a prezenta scrisoarea oficială a autorităţii publice locale aparţine apelantului şi, respectiv, anume acesta urma să asigure eliberarea de către autoritatea abilitată a scrisorii respective, neexercitarea acestei sarcini constituind temei pentru a nu acorda înlesnirile respective.

La fel, instanţa de apel respinge argumentele apelantului referitoare la faptul că scrisoarea Primăriei s. Cotul Morii şi al Oficiului Teritorial Hînceşti al Cancelariei de Stat nr. 56-02/1-37 din 05 aprilie 2016 şi, respectiv, nr. 1304/OT7-96 din 21 aprilie 2016 nu constituie temei suficient pentru a constata falsitatea scrisorii Primăriei s. Cotul Morii nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013 pe motiv că la dosar ar lipsi probe în acest sens, scrisoarea fiind ştampilată de Primăria s. Cotul Morii, deoarece autoritatea căreia i se impută întocmirea scrisorii din 27 iunie 2013 şi autoritatea de control al acesteia infirmă eliberarea acestei scrisori şi, astfel, intimatul şi-a realizat sarcina de probaţiune instituită de art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, în contextul în care autorităţile indicate confirmă neeliberarea de către Primăria s. Cotul Morii a unei atare scrisori, iar apelantul nu a combătut acest fapt.

Or, deoarece sarcina prezentării scrisorii oficiale a autorităţii publice locale pentru beneficierea de înlesnirile solicitate aparţine, potrivit normelor indicate mai sus, apelantului, este cert că în temeiul art. 118 alin. (1) CPC anume acesta are sarcina de a proba valabilitatea scrisorii nominalizate şi a faptului eliberării acesteia de autoritatea indicată în scrisoare, fiind cert că un înscris poate produce efecte doar dacă a fost eliberat de autoritatea abilitată, condiţie ce nu a fost asigurată de apelant în cazul dat.

Colegiul respinge şi argumentele apelantului cu trimitere la scrisoarea Primăriei s. Cotul Morii nr. 845-22/3-15 din 18 decembrie 2013, prin care se confirmă livrarea bunurilor importate de apelant indicate supra, deoarece prin scrisorile Primăriei s. Cotul Morii nr. 56-02/1-37 din 05 aprilie 2016 şi a Oficiului Teritorial Hînceşti al Cancelariei de Stat nr. 1304/OT7-96 din 21 aprilie 2016 se infirmă întocmirea şi a acestei scrisori de către Primăria s. Cotul Morii, astfel încît şi scrisoarea din 18 decembrie 2013, la fel ca şi cea din 27 iunie 2013, nu produce efecte, deoarece nu este emisă de autoritatea competentă.

De asemenea, instanţa respinge argumentele apelantului referitoare la faptul că organul vamal a autorizat acordarea înlesnirilor prin scrisoarea nr. 4295 din 28 iunie 2013, deoarece aceasta este axată pe scrisoarea Primăriei s. Cotul Morii nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013 care, însă, nu a fost eliberată de această autoritate şi, respectiv, autorizarea oferită prin scrisoarea nr. 4295 din 28 iunie 2013 este afectată de eroare şi nu produce efecte în condiţiile în care ulterior, în perioada de supraveghere s-a constatat neîntrunirea condiţiilor pentru acordarea înlesnirilor apelantului, fapt probat de intimat în cadrul prezentei pricini.

Din aceleaşi motive sunt nefondate trimiterile apelantului la actul de audit vamal nr. 31.15/3 din 12 noiembrie 2015, deoarece la această dată organul vamal nu dispunea de confirmarea neeliberării de către Primăria s. Cotul Morii a scrisorii nr. 230-01/1/11 din 27 iunie 2013, la fel nefondate fiind şi trimiterile recurentului la raportul-denunţ al şefului serviciului audit vămuire a Biroului Vamal Chişinău din 14 aprilie 2016, deoarece apelantul a efectuat doar un extras din acest raport şi a trecut sub tăcere că concluzia finală expusă în raportul dat este că la data prezentării actelor pentru a beneficia de înlesniri la importul mărfurilor nominalizate au fost prezentate informaţii neautentice, fapt confirmat de pîrît şi în cadrul prezentei pricini.

În acest context, sunt nefondate argumentele apelantului referitoare la prezentarea la data efectuării importului şi beneficierii de

înlesniri a tuturor actelor necesare, deoarece din cele expuse anterior reiese că înscrisul ce urma a fi eliberat de Primăria s. Cotul Morii cu indicarea obiectului livrării, cantităţii (după caz), a valorii acestuia şi a destinaţiei nu a fost, de fapt prezentat organului vamal, iar cel prezentat nu a fost eliberat de autoritatea abilitată.

Colegiul respinge şi argumentul apelantului referitor la faptul că răspunderea pentru situaţia de faţă aparţine intervenientului accesoriu SRL „Construct-VBC", care a realizat acţiunile privind obţinerea actelor necesare pentru beneficierea de înlesniri, deoarece în cazul dat raportul obligaţional ce reiese din achitarea drepturilor de import este instituit de către organul vamal cu apelantul, care şi urmează să suporte consecinţele inadvertenţelor constatate supra, iar în cazul în care apelantul consideră că răspunderea urmează a fi suportată de terţ, acesta este îndreptăţit, în cazul întrunirii condiţiilor legale, de a înainta acestuia o acţiune în ordine de regres în vederea compensării prejudiciilor, fără, însă, ca acest drept să anuleze drepturile organului vamal de a întocmit decizia de regularizare contestată.

Subsecvent, dat fiind că instanţa de apel a constatat că decizia de regularizare a fost emisă de autoritatea competentă, conform procedurii legale şi corespunde cerinţelor Legii, Colegiul concluzionează asupra neîntrunirii în speţă a temeiurilor stabilite de art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ pentru anularea deciziei contestate, avînd în vedere că această normă prevede exhaustiv că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;

b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenţei;

c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Reieşind din cele susmenţionate, avînd în vedere că circumstanţele pricinii au fost constatate de prima instanţă deplin, normele de drept material au fost aplicate de către aceasta corect, argumentele contrare ale apelantului fiind nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine hotărîrea primei instanţe ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. art. 385 alin. (1) lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL „Metalica-Zuev".

Se menţine hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 16 ianuarie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Metalica-Zuev" împotriva Biroului Vamal Chişinău, intervenient accesoriu SRL „Construct-VBC" cu privire la anularea deciziei de regularizare.

Decizia rămîne definitivă în momentul pronunţării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Iulia Cimpoi

Judecătorii Vladislav Clima

Aliona Danilov